Lieta Nr.A420622410
A42-02401-11/35

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2011.gada 28.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Blūma,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvim *R.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sarmet" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2010.gada 23.marta lēmuma Nr.22.4/13565 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Laikā no 2009.gada 14.oktobra līdz 2010.gada 7.janvārim Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Kurzemes kontroles daļa veica SIA „Sarmet" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN), iedzīvotāju ienākuma nodokļa un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu auditu par laika periodu no 2008.gada janvāra līdz 2009.gada augustam, kā arī uzņēmumu ienākuma nodokļa auditu par 2008.gadu. Par audita rezultātiem tika sastādīts audita pārskats Nr.23.4-18 *(lietas 19.-35.lapa)*.

2010.gada 8.janvārī Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Kurzemes kontroles daļas galvenās nodokļu inspektore, pamatojoties uz audita pārskatu, pieņēma lēmumu Nr.23.4/26 *(lietas 17.-18.lapa)* (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), ar kuru SIA „Sarmet" papildus nomaksai budžetā aprēķināts PVN Ls 4565,45 (par 2009.gada martu un aprīli), soda nauda Ls 2282,73 un nokavējuma nauda Ls 385,45, samazināts 2009.gada martā no budžeta atmaksājamais PVN Ls 302,48 un aprēķināta soda nauda Ls 151,24, kā arī samazināti 2008.gada zaudējumi par Ls 6302.

[2] Nepiekrītot Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Kurzemes kontroles daļas galvenās nodokļu inspektores 2010.gada 8.janvāra lēmumam Nr.23.4/26, SIA „Sarmet" to apstrīdēja Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektorei *(lietas 47.lapa)*. Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2010.gada 23.martā pieņemto lēmumu Nr.22.4/13565 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts *(lietas 7.-16.lapa)*.

[3] Pieteicēja SIA „Sarmet" 2010.gada 28.aprīlī Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā iesniegusi pieteikumu, lūdzot atcelt Lēmumu.

Pieteicēja pieteikumā norāda, ka darījumos ar SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7" Valsts ieņēmumu dienests konstatējis formālus administratīvi sodāmus pārkāpumus, par ko atbildība attiecināma uz minētajiem uzņēmumiem. Līdz ar to nav saprotams, kāpēc pieteicējai veikts papildus nodokļa aprēķins. SIA „Sarmet" priekšnodokli atskaitījusi atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" prasībām. Tomēr Valsts ieņēmumu dienests patvaļīgi uzskata, ka pieteicēja nav saņēmusi preces no SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7". Valsts ieņēmumu dienests nav ņēmis vērā, ka iepirktie metāllūžņi ir reģistrēti SIA

„Sarmet" krājumos, kā arī pārdoti, kas liecina par šo krājumu reālu esamību. Pieteicēja norāda, ka par datu nepilnībām atbildība jāuzņemas darījuma partneriem SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7". Savukārt apstāklis, ka pieteicēja nav veikusi piegādes apmaksu, neierobežo priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

Pieteicēja uzskata, ka Valsts ieņēmumu dienesta rīcība ir vērtējama kā kļūdaina, jo veicot nodokļu papildus aprēķinu nav ievērota objektivitāte un nepareizi ir piemērotas nodokļu likumdošanas regulējošās normas.

[4] Paskaidrojumā tiesai atbildētājs norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata to par nepamatotu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus atbildētājs norāda, ka SIA „Sarmet" pārbaudei uzrādītās SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7" vārdā izrakstītās pavadzīmes satur nepatiesu informāciju un tās saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantu nav atzīstamas par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem. Turklāt Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir arī pierādījumi, ka pieteicēja 2008.gada 9.decembrī (pavadzīme sērija AEH Nr.130231) iegādāto metāllūžņu presi Ls 15 755 vērtībā nav izmantojusi saimnieciskajā darbībā. Līdz ar to, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopsakarā, Valsts ieņēmumu dienests secināja, ka pieteicējas norādītie darījumi ar SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7" nav notikuši.

[5] Uz tiesas sēdi pieteicējas pārstāvis nav ieradies. 2011.gada 12.septembrī tiesā saņemts SIA „Sarmet" likvidatora *S.K.* iesniegums, kurā sakarā ar traumu lūgts izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes, un norādīts, ka uztur pieteikumu pilnā apmērā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt.

Izvērtējusi administratīvās lietas materiālus un nekonstatējusi Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantā norādītos pamatus lietas atlikšanai, tiesa izskatīja lietu bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[6] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai Valsts ieņēmumu dienests pamatoti ierobežojis pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7" un saistībā ar to papildu nomaksai budžetā aprēķinājis nodokļu maksājumus, kā arī veicis citas korekcijas.

[7] Tiesa lietā konstatē šādus apstākļus.

[7.1] Pieteicēja, pamatojoties uz SIA „Ego apavi" vārdā izrakstītajām pavadzīmēm, 2009.gada martā priekšnodoklī ir atskaitījusi PVN Ls 3019,93.

[7.1.1] SIA „Ego apavi" vārdā par saņemtajām precēm pieteicējai izrakstītas šādas preču pavadzīmes rēķini (turpmāk arī – PPR), kurās kā atbildīgā persona par preču izsniegšanu (melnajiem metāllūžņiem, alumīnija lūžņiem, misiņa lūžņiem un vara lūžņiem) parakstījusies *N.K.*:

1) 2009.gada 23.marta preču pavadzīme- rēķins AEP Nr.281597 par summu Ls 2603,92, tajā skaitā PVN Ls 451,92 *(lietas 65.lapa)*;

2) 2009.gada 24.marta preču pavadzīme- rēķins AEP Nr.281599 par summu Ls 2642,64, tajā skaitā PVN Ls 458,64 *(lietas 65.lapas otra puse)*;

3) 2009.gada 25.marta preču pavadzīme- rēķins AEP Nr.281600 par summu Ls 2768,48, tajā skaitā PVN Ls 480,48 *(lietas 66.lapa)*;

4) 2009.gada 26.marta preču pavadzīme- rēķins AEP Nr.281595 par summu Ls 9385,50, tajā skaitā PVN Ls 1628,89 *(lietas 66.lapas otra puse)*.

Minētajās pavadzīmēs preču izsniegšanas adrese norādīta A.Čaka iela 83/85-11, Rīgā, preces saņemšanas adrese norādīta Klusā iela 20, Skrundā, pārvietošana ar transportlīdzekli Renault OHV-*/reģistrācijas numurs/*.

[7.1.2] 2009.gada 20.martā starp pieteicēju un SIA „Ego apavi" (pārdevējs) noslēgts līgums Nr.09/03-1, saskaņā ar kuru pārdevējs nodod pircējam metāllūžņus. Līgums paredz, ka pārdevējs patstāvīgi veic metāllūžņu izvešanu ar savu transportu un uzkraušanu uz sava rēķina *(lietas 67.lapa).*

[7.2] Pieteicēja, pamatojoties uz SIA „IC 7" vārdā izrakstītajām pavadzīmēm, 2009.gada aprīlī priekšnodoklī ir atskaitījusi PVN Ls 1848.

[7.2.1] SIA „IC 7" vārdā par saņemtajām precēm pieteicējai izrakstītas šādas pavadzīmes, kurās kā atbildīgā persona par preču izsniegšanu (melnajiem metāllūžņiem) parakstījies *A.D.*:

1) 2009.gada 2.aprīļa preču pavadzīme- rēķins AEO Nr.665707 par summu Ls 2964,50, tajā skaitā PVN 514,50 *(lietas 68.lapa),*

2) 2009.gada 7.aprīļa preču pavadzīme- rēķins AEO Nr.665708 par summu Ls 3037,10, tajā skaitā PVN Ls 527,10 *(lietas 68.lapas otra puse),*

3) 2009.gada 9.aprīļa preču pavadzīme- rēķins AEO Nr.665709 par summu Ls 2571,25, tajā skaitā PVN Ls 446,25 *(lietas 69.lapa),*

4) 2009.gada 17.aprīļa preču pavadzīme- rēķins AEO Nr.665710 par summu Ls 2075,15, tajā skaitā PVN Ls 360 *(lietas 69.lapas otra puse).*

Minētajās preču pavadzīmēs preču izsniegšanas adrese norādīta Ieriķu ielā 20, Rīgā, preces saņemšanas adrese norādīta Klusā iela 20, Skrundā, pārvietošanas ar transportlīdzekli Renault OHV-*/reģistrācijas numurs/*.

[7.2.2] 2009.gada 2.aprīlī starp pieteicēju un SIA „IC 7" (pārdevējs) noslēgts līgums Nr.09/04-1 saskaņā ar kuru pārdevējs nodod pircējam melnos un krāsainos metāllūžņus. Līgums paredz, ka pārdevējs patstāvīgi veic metāllūžņu izvešanu ar savu transportu un uzkraušanu uz sava rēķina *(lietas 70.lapa).*

[8] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts paredz nodokļu maksātāju tiesības no budžetā maksājamās nodokļa summas kā priekšnodokli atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos uzrādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai. Kā atzīts tiesu praksē, tad citētās tiesību normas ietvaros nepietiek ar to vien, ka formāli ir izrakstīts, saņemts un apmaksāts rēķins, bet ir nepieciešams konstatēt arī to, vai preces un pakalpojumi ir reāli saņemti no tās personas, kas ir norādīta nodokļa rēķinā un vai pēc preču un pakalpojumu ekonomiskā un juridiskā satura un būtības tie nodrošina citus ar nodokli apliekamus darījumus, tas ir, vai rada jaunu pievienoto vērtību un pārnes savu vērtību jaunražotas preces un pakalpojuma sastāvā, par ko galējais patērētājs samaksās PVN.

Minēto apgalvojumu apstiprina arī priekšnodokļa definīcija, kas ietverta likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punktā. Atbilstoši šai definīcijai priekšnodoklis ir PVN summa, kas norādīta ar PVN apliekamajai personai PVN rēķinā par saņemtajām precēm un pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Tātad, piemērojot minētā likuma 1.panta 9.punktu un 10.panta pirmās daļas 1.punktu, kā arī izmantojot sistemātiskās tulkošanas metodi, jāsecina, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības balstās uz preču un pakalpojumu faktisku saņemšanu no nodokļa rēķinā norādītās ar PVN apliekamās personas, turklāt, pēc preču un pakalpojumu ekonomiskā un juridiskā satura un būtības tiem jānodrošina citus ar nodokli apliekamus darījumus. Uz šādu tiesību normu interpretāciju ir norādījis arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk arī – Senāts) nodokļu lietu praksē *(sk., piemēram, lietas Nr. SKA-85/2004, SKA-205/2004; SKA-23/2005, SKA-28/2005, SKA-214/2005, SKA-233/2005 un citas).*

Lai izmantotu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, ir obligāti jāpastāv visiem augstāk minētajiem priekšnoteikumiem. Ja kaut viens no priekšnoteikumiem iztrūkst, tad personai nav tiesību veikt priekšnodokļa atskaitījumu.

[9] Pieteicējai pašai ir jābūt ieinteresētai iesniegt pierādījumus, kas apstiprina sniegtās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem, savukārt nodokļu samaksas jautājumos pieteicējai ir pienākums piedalīties pierādījumu iegūšanā un iesniegšanā.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa secina, ka pieteicēja nav spējusi pierādīt sniegtās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem, savukārt atbildētājas rīcībā ir pietiekoši pierādījumu, lai neatzītu pieteicējas darījumus ar SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7". Savus secinājumus tiesa pamato ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[9.1] Attiecībā uz darījumiem ar SIA „Ego apavi" Lēmumā norādīts, ka pieteicēja grāmatvedībā uzrādījusi pakalpojumu saņemšanu saskaņā ar SIA „Ego apavi" vārdā noformētajām PPR (skatīt [7.1.1.] punktu).

Atbildētājs konstatējis, ka:

- SIA „Ego apavi" juridiskā adrese A.Čaka iela 83/85-11, Rīgā, laika periodā 09.03.2009.-04.06.2009. struktūrvienības nav reģistrētas, A.Čaka ielā 83/85 ir dzīvojamās ēkas, kurās nav izveidots metāllūžņu pieņemšanas punkts;

- SIA „Ego apavi" reģistrētais darbības veids – apavu un ādas mazumtirdzniecība specializētajos veikalos;

- laika periodā no 2009.gada 9.marta līdz 2009.gada 4.jūnijam vienīgā SIA „Ego apavi" valdes locekle ir *N.K.* – persona, bez noteiktas dzīvesvietas, kura preču-pavadzīmēs ir norādīta kā atbildīgā persona par preču izsniegšanu;

- 2009.gada 15.jūnijā SIA „Ego apavi" izslēgta no ar PVN apliekamo personu reģistra;

- darba devēja ziņojums un PVN deklarācija par 2009.gada martu nav iesniegti VID teritoriālajā iestādē;

- pieteicēja līdz 2009.gada 1.septembrim par preci nav veikusi maksājumus SIA „Ego apavi".

Valsts ieņēmumu dienests Lēmumā norāda, ka pieteicējas grāmatvedības uzskaite, iegrāmatojot faktiski nenotikušus darījumus ar SIA „Ego apavi", neatbilst likuma „Par grāmatvedību" 2.un 7.panta prasībām. Tādējādi, pamatojoties uz konstatēto, atbildētājs secināja, ka pieteicējai saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu nebija tiesības atskaitīt priekšnodokli saskaņā ar SIA „Ego apavi" vārdā noformētajām pavadzīmēm un ierobežoja pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodoklī 2009.gada martā Ls 3019,93.

[9.2] Attiecībā uz darījumiem ar SIA „IC 7" Lēmumā norādīts, ka pieteicēja grāmatvedībā uzrādījusi pakalpojumu saņemšanu saskaņā ar SIA „IC 7" vārdā noformētajām PPR (skatīt [7.2.1.] punktu).

Atbildētājs konstatējis, ka:

- SIA „IC 7" juridiskā adrese Ierikļu iela 20, Rīgā, no 2011.gada 19.decembra struktūrvienības nav reģistrētas, turklāt tā ir dzīvojamā māja, kura pavadzīmēs nepamatoti norādīta kā preču izsniegšanas adrese un metāllūžņu pieņemšanas punkts;

- SIA „IC 7" reģistrētais darbības veids – citu gatavo metālizstrādājumu ražošana, citur neklasificētā ražošana;

- laika periodā no 2008.gada 18.jūnija vienīgais SIA „IC 7" valdes loceklis ir *A.D.*, kurš preču-pavadzīmēs ir norādīts kā atbildīgā persona par preču izsniegšanu;

- pieteicēja līdz 2009.gada 1.septembrim par preci nav veikusi maksājumus SIA „IC 7";

- apsekošanas rezultātā atbildētājs konstatēja, ka SIA „IC 7" pēc adreses Ierikļu ielā 20, Rīgā neatrodas, nomas līgums par telpu izīrēšanu tika lauzts 2008.1.novembrī,

līdz ar to konstatēts, ka 2009.gada aprīļa mēnesī SIA „IC 7" minētajā adresē saimniecisko darbību neveica;

- 2009. gada 23.decembrī SIA „IC 7" izslēgta no ar PVN apliekamo personu reģistra.

Valsts ieņēmumu dienesta Lēmumā norāda, ka pieteicējas grāmatvedības uzskaite, iegrāmatojot faktiski nenotikušus darījumus ar SIA „IC 7", neatbilst likuma „Par grāmatvedību" 2.un 7.panta prasībām. Tādējādi, pamatojoties uz konstatēto, atbildētājs secināja, ka pieteicējai saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu nebija tiesības atskaitīt priekšnodokli saskaņā ar SIA „IC 7"vārdā noformētajām pavadzīmēm un ierobežoja pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodoklī 2009.gada aprīlī Ls 1848.

[9.3] Turklāt atbildētājs konstatējis, ka SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7":

1) nav izsniegtas licences, kas dod tiesības iepirkt melno un krāsaino metālu griezumu un lūžņus Latvijas Republikā;

2) preču pavadzīmēs-rēķinos norādītajās preču izsniegšanas adresēs nevar uzglabāt tādos daudzumos kā norādīts preču pavadzīmēs-rēķinos, nevar novērtēt un nosvērt metāllūžņus kā to paredz noslēgtie līgumi starp pieteicēju un SIA „Ego apavi", pieteicēju un SIA „IC 7";

3) preču pavadzīmēs-rēķinos nav norādīts preču pārvadātāja transportlīdzekļa vadītāja vārds, uzvārds, līdz ar to nav ievērotas Ministru kabineta 2005.gada 27.decembra noteikumu Nr.1038 „Noteikumi par pavadzīmēm ar Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtiem numuriem" 9.5.punkta prasības;

4) atbildētājs konstatējis, ka preču piegāde nav veikta ar preču pavadzīmēs-rēķinos norādīto transportlīdzekli, jo, pirmkārt, tā ir vieglā automašīna, otrkārt, norādītajā darījumu laikā tika noņemta no uzskaites.

Izvērtējot iepriekš minētos atbildētāja apsvērumus *(sk. arī [9.1] un [9.2] punktu),* tiesas ieskatā, atbildētāja apsvērumi par to, ka pieteicējas darījumi ar SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7" faktiski nav notikuši, ir atzīstami par pamatotiem.

[9.4] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants noteic, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

No minētās tiesību normas izriet pieteicēja pienākums iesniegt tiesā pierādījumus, kas atspēko VID savāktos pierādījumus un norādītos argumentus.

Pieteicēja pieteikumā norāda, ka Valsts ieņēmumu dienests nav ņēmis vērā, ka iepirktie metāllūžņi ir reģistrēti SIA „Sarmet" krājumos, kā arī pārdoti, kas liecina par šo krājumu reālu esamību. Pieteicēja norāda, ka divpusēji parakstīta dokumentācija apstiprina, ka pieteicēja ir saņēmusi preces no SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7".

Tiesa konstatē, ka pieteicēja ne sūdzības izskatīšanas laikā iestādē, ne tiesā nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu VID savāktos pierādījumus un norādītos argumentus, nav iesniegusi informāciju par darījumu apstākļiem, darījuma vietu, izmantoto transportlīdzekli, transportlīdzekļa vadītāju.

Tiesas ieskatā, lietā nav pierādīts, ka pieteicēja strīdus PPR norādītās preces būtu saņēmusi SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7" un, tiesas ieskatā, minētās SIA nav veikušas izrakstītajās PPR norādīto preču piegādi, tādējādi nav izpildīts viens no priekšnoteikumiem priekšnodokļa atskaitīšanai, proti, pakalpojums nav saņemts no PVN rēķinā norādītās apliekamās personas.

Ņemot vērā, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesība ir priekšrocības tiesība, tiesa uzskata, ka pieteicēja nav atspēkojusi VID savāktos pierādījumus, kas to kopumā apliecina, ka darījumi ar SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7" nav notikuši. Tāpēc tiesa lietā priekšroku dod VID savāktajiem un vērtētajiem pierādījumiem.

Tiesa noraida kā nepamatotu pieteikumā norādīto argumentu, ka konstatētie pārkāpumi ir formāli un atbildība par tiem jāuzņemas SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7".

Tiesas ieskatā, pieteicējai darījuma slēgšanas brīdī bija iespēja pārliecināties par SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7" amatpersonu esamību un personību, tiekoties klātienē.

2005.gada 3.maija spriedumā Senāts atzinis, ka „komersantam ir brīvas iespējas izvēlēties darījumu partneri, un tāpēc tam ir jāizvērtē, kādus riska elementus ietver darījums, kurā tas iesaistās" (lieta Nr.SKA-103, 14.punkts). Tiesas ieskatā, papildus minētajam norādāms arī uz komersanta atbildību, uzņemoties risku par darījuma partnera izvēli.

Slēdzot darījumus, pieteicējai bija jāpārliecinās, ka darījums notiek ar reāli eksistējošu firmu, ko iespējams izdarīt, pārliecinoties par darījuma partnera pilnvarām slēgt darījumus. Ja pieteicējas darbinieki, kuriem amatpersona uzticējās un atļāva izvēlēties darījuma partnerus, to nedarīja, tad pieteicēja ir atbildīga par viņu neuzmanību un paviršību.

[9.5] Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa secina, ka atbildētājs pamatoti atzina, ka pieteicējai nebija tiesību atskaitīt priekšnodokli 2009.gada martā un aprīlī, jo tā nesaņēma preces tieši no preču pavadzīmēs- rēķinos norādītajām personām - SIA „Ego apavi" un SIA „IC 7".

Pastāvot konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti un tiesiski atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmajai daļai, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajai daļai, 32.panta pirmajai un trešajai daļai, 32.^{3} panta pirmajai un trešajai daļai pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķināja PVN Ls 4565,45 (par 2009.gada martu un aprīli) apmērā, soda naudu Ls 2282,73 un nokavējuma naudu Ls 385,45, samazināja 2009.gada martā no budžeta atmaksājamo PVN Ls 302,48 un aprēķināja soda naudu Ls 151,24 *(audita pārskats, 5.tabula).*

[10] Izvērtējot, vai Valsts ieņēmumu dienests pamatoti ir samazinājis par 2008.gadu koriģētos zaudējumus, tiesa norāda turpmāk minēto.

Atbildētājs pārbaudes laikā konstatējis, ka pieteicēja, veicot aprēķinu pamatlīdzekļu IV kategorijā ir iekļāvusi no SIA „DTLS" iegādāto iepriekš lietotu metāllūžņu presi Ls 15755 vērtībā, kuru saimnieciskajā darbībā nav izmantojusi.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja uzņēmuma ienākuma nodokļa deklarācijā postenī „Pamatlīdzekļu nolietojuma un norakstāmo nemateriālo ieguldījumu vērtības summa saskaņā ar likuma 13.pantu" aprēķinājusi pamatlīdzekļu nolietojumu nodokļu vajadzībām Ls 6302 apmērā.

Saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 13.panta pirmās daļas 1.punktu aprēķinot apliekamo ienākumu, saimnieciskajā darbībā izmantojamo pamatlīdzekļu nolietojumu nosaka šādā kārtībā: 1) pamatlīdzekļus sadala piecās kategorijās un nosaka taksācijas perioda nolietojuma likmi procentos: 20 % nolietojums IV kategorija - pārējie pamatlīdzekļi, izņemot 5.kategorijā minētos pamatlīdzekļus.

Atbilstoši ministra kabineta 2006.gada 4.jūlija noteikumu Nr.556 „Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" normu piemērošanas noteikumi" 95.punktam, gadījumā, ja pamatlīdzeklis netiek izmantots saimnieciskajā darbībā, piemērojot likuma 13.panta pirmo daļu, to nedrīkst iekļaut nevienā no likuma 13.panta pirmās daļas 1.punktā minētajām pamatlīdzekļu kategorijām, tādējādi tas netiek iekļauts nolietojuma aprēķinā saskaņā ar šo pantu. Ja pamatlīdzeklis ir izmantots saimnieciskajā darbībā, bet pēc tam kādā taksācijas periodā izslēgts (piemēram, norakstīts, pārdots, atdots nomā ar izpirkumu), tad attiecīgās kategorijas pamatlīdzekļa gada nolietojumu aprēķina likuma 13.panta pirmās daļas 4.punktā noteiktajā kārtībā, bet samazina par nodokļu maksātāja finanšu grāmatvedībā norādīto izslēgto pamatlīdzekļu atlikušo vērtību un stihisko nelaimju vai piespiedu kārtā zaudēto pamatlīdzekļu atlikušo vērtību.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējas valdes loceklis 2009.gada 14.oktobra paskaidrojumā *(lietas 55.lapa)* norādījis, ka 2008.gada 9.decembrī tika iegādāta lietota metāllūžņu prese *(pavadzīme Nr.AEH 130231, lietas 63.lapa)*, kas netika izmantota

saimnieciskajā darbībā, jo, mainoties ekonomiskajai situācijai, uzņēmumam nebija izdevīgi presi remontēt. Prese pārdota 2009.gada 8.maijā *(pavadzīme AEM218223, lietas 64.lapa).*

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, ka pieteicēja lietoto metāllūžņa presi nav lietojusi savā saimnieciskajā darbībā, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmo daļu pārrēķināja pieteicējas pamatlīdzekļu nolietojumu, samazinot to par Ls 6302 un noteicot Ls 379 apmērā.

[11] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādēļ tas atstājams negrozīts, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sarmet" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2010.gada 23.marta lēmuma Nr.22.4/13565 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Blūma